

KIM IL SUNG

Kolme kirjoitusta kansallisesta jälleenyhdistämisestä

Sisältö:

KANSALLISEN JÄLLEENYHDISTÄMISEN KOLMESTA PERIAATTEESTA (ote)

Keskustelu Pohjois- ja Etelä-Korean korkean tason neuvotteluihin osallistuneiden Etelä-Korean edustajien kanssa 3. toukokuuta ja 3. marraskuuta 1972

1. Kansallisen jälleenyhdistämisen kolmesta periaatteesta

KOKO KANSAKUNNAN SUUREEN YHTENÄISYYTEEN POHJAUTUVA KYMMENKOHTAINEN OHJELMA MAAN JÄLLEENYHDISTÄMISEKSI

6. huhtikuuta 1993

SELONTEKO KESKUSKOMITEAN TYÖSTÄ KOREAN TYÖVÄENPUOLUEEN 6. EDUSTAJAKOKOUKSELLE 10. LOKAKUUTA 1980 (ote)

10. lokakuuta 1980

3. Yhdistäkäämme maa riippumattomasti ja rauhanomaisesti

KANSALLISEN JÄLLEENYHDISTÄMISEN KOLMESTA PERIAATTEESTA (ote)

Keskustelu Pohjois- ja Etelä-Korean korkean tason neuvotteluihin osallistuneiden Etelä-Korean edustajien kanssa 3. toukokuuta ja 3. marraskuuta 1972

1. KANSALLISEN JÄLLEENYHDISTÄMISEN KOLMESTA PERIAATTEESTA

Olen iloinen voidessani tavata teidät tänään.

Olen hyvin mielissäni ja myös suuresti liikuttunut siitä, että me, jotka olemme maanmiehiä, olemme tavanneet kansakunnan kahtiajaosta aiheutuneen pitkän eron jälkeen.

Sanotte saapuneenne keskustelemaan kansallisen jälleenyhdistämisen kysymyksestä kaikista esteistä huolimatta. Tekonne on erittäin rohkea ja urhoollinen. On erittäin ilahduttavaa, että Etelä-Korean viranomaiset ovat tehneet päätöksen osallistua pohjoisen ja etelän poliittisiin neuvotteluihin ja lähettäneet teidät tänne edustajanaan. Tervehdimme tätä askelta lämpimästi.

Viime vuoden elokuun 6. päivänä pitämässäni puheessa totesin, että me olemme valmiit yhteydenpitoon kaikkien eteläkorealaisten poliittisten puolueiden, myös Demokraattisen tasavaltalaispuolueen, kansalaisjärjestöjen ja yksityishenkilöiden kanssa milloin tahansa. Muutamia päiviä puheeni jälkeen eteläkorealainen osapuoli vastasi ehdotuksella pohjoisen ja etelän Punaisten Ristien neuvotteluista. Näin alkoivat valmistelevat neuvottelut pohjoisen ja etelän Punainen Risti -järjestöjen kesken, ja nämä neuvottelut johtivat pohjoisen ja etelän korkean tason poliittisiin keskusteluihin.

Ovet ovat avautuneet yhteydenpitoa ja dialogia varten kauan toisistaan erossa olleiden pohjoisen ja etelän välillä, ja korkean tason edustajien tapaamiset ja avoin mielipiteiden vaihto ovat käyneet mahdollisiksi. Tämä on suuri askel eteenpäin jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisessa.

Koko kansakunta odottaa tällä hetkellä maan jälleenyhdistämistä. Mikään ei tänä päivänä ole Korean kansalle kansallista jälleenyhdistämistä polttavampi kysymys. Jos emme onnistu jälleenyhdistämään maata niin pian kuin mahdollista ja annamme kansallisen kahtiajaon jatkua, kansakuntamme voi joutua suurvaltojen leikkikaluksi ja pysyä ikuisesti jaettuna kahtia.

Tärkein kansakunnan olemassaolon osoitin on kielen ja kulttuurielämän yhteisyys. Edes samaa syntyperää olevia ihmisiä ei voida pitää samaan kansakuntaan kuuluvina, jos heidän käyttämänsä kieli on erilainen ja heidän kulttuurinsa ja tapansa poikkeavat toisistaan. Koska meidän maamme on nyt ollut jaettuna kahtia kauan, kieli sekä kulttuuri ja elämäntapa kehittyvät jo eri suuntiin pohjoisessa ja etelässä. Mitä pitempään kansakunnan kahtiajako kestää, sitä suuremmaksi käyvät kielen ja elämäntavan erot.

Vapautuksen jälkeen jotkut ihmiset maan pohjoisosassa vaativat korealaisten aakkosten uudistamista. Minä vastustin sitä. Jos toteutamme aakkosuudistuksen, kun maamme on edelleen jälleenyhdistämättä, Korean kansa jää jaetuksi ikuisesti. Sanoin tuolloin kielitieteilijöille, että aakkosuudistus, jos sitä ollenkaan toteutetaan, on toteutettava vasta maan jälleenyhdistämisen jälkeen, ei missään tapauksessa ennen jälleenyhdistämistä. Jos aakkosuudistus toteutetaan toisessa osassa maata kun maa on edelleen jaettuna, pohjoisessa ja etelässä tulevat käyttöön erilaiset kirjaimet. Näin kansakuntamme voi tulla jaetuksi kahtia lopullisesti.

Me emme voi hyväksyä korealaisen kansakunnan ikuista kahtiajakoa. Meidän tulee jälleenyhdistää maa niin pian kuin mahdollista ja jättää jälkipolville perinnöksi yhdistetty maa. Jos teemme lopun kansallisesta kahtiajaosta ja saavutamme jälleenyhdistymisen, maastamme tulee voimakas valtio, jossa on 50-miljoonainen väestö, loistava kansallinen kulttuuri ja voimakas kansantalous, valtio, jota kukaan ei uskalla uhmata.

Maan jälleenyhdistämiseksi on välttämätöntä määritellä oikein ne peruseriaatteet, jotka voivat tarjota perustan jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiselle. Tämä on tärkeintä. Ainoastaan silloin kun pohjoisen ja etelän yhteisesti hyväksymät peruseriaatteet ovat olemassa, osapuolet voivat ponnistella yhteisesti jälleenyhdistämisen puolesta ja ratkaista menestyksellisesti kaikki sitä koskevat ongelmat.

Uskon, että jälleenyhdistämiskysymyksemme on joka tapauksessa ratkaistava ilman ulkomaista sekaantumista ja rauhanomaisesti, suuren kansallisen yhtenäisyyden edistämisen periaatteella.

Kansallinen jälleenyhdistäminen on ensinnäkin saavutettava riippumattomasti, tukeutumatta ulkopuolisiin voimiin ja ilman niiden sekaantumista.

Jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaiseminen riippumattomasti kansojen itsemääräämisoikeuden periaatteella on tasavaltamme hallituksen periaatteellinen ja muuttumaton kanta.

Jos nojaudumme ulkopuolisiin voimiin, me emme voi ratkaista tätä ongelmaa. Korean jälleenyhdistämiskysymys on täysin maamme sisäinen asia. Jos me yritämme ratkaista sisäisiä asioitamme nojautumalla ulkopuolisiin voimiin sen sijaan että hoitaisimme ne itse, on se häpeä kansakunnalle.

Jotkut yrittävät nyt ratkaista jälleenyhdistämiskysymyksen ulkomaisten suurvaltojen antamien takuiden turvin. Tämä on suuri virhe. Imperialistiset vallat eivät halua maamme jälleenyhdistymistä. Niiden luonteeseen kuuluu, että ne pitävät kahtiajaosta ja että ne pyrkivät jakamaan toisia maita ja kansoja kaikin keinoin, koska niiden hallitseminen on vaikea. Kun ne ovat yhtenäisiä. Meidän ei siksi pidä missään tapauksessa tukeutua suurvaltoihin jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisessa. Jos kontakteja luodaan ja keskusteluja käydään kansakuntamme sisällä, me voimme poistaa epäluottamuksen ja väärinkäsitykset ja saavuttaa kansallisen yhtenäisyyden ja jälleenyhdistymisen. Miksi meidän siis pitäisi pyytää apua suurvalloilta?

Meidän ei missään olosuhteissa tule suvia ulkomaista sekaantumista Korean sisäisiin asioihin. Millään ulkomaisilla voimilla ei ole oikeutta sekaantua Korean sisäisiin asioihin, ja niin kauan kuin ulkomaista sekaantumista esiintyy, kansallista jälleenyhdistämiskysymystä ei voida ratkaista kansakuntamme toiveiden ja etujen mukaisesti. Maan jälleenyhdistäminen on toteutettava Korean kansan omin voimin ilman mitään ulkomaista sekaantumista.

Olette todenneet, että myös Etelä-Korean viranomaiset vastustavat ulkomaista sekaantumista ja pyrkivät kansallisen jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseen riippumattomasti ilman USA:n ja Japanin osallistumista. Olette myös luvanneet juhlallisesti olla ryhtymättä Yhdysvaltain ja Japanin käskyläisiksi. Jos tämä on totta, on asia erittäin hyvä.

Jos aiomme torjua ulkomaisen sekaantumisen ja jälleenyhdistää maan riippumattomasti, meidän täytyy vastustaa kategorisesti suurvaltojen nöyristelyä.

Minulla on tapana sanoa toimihenkilöillemme: jos ihminen sortuu nöyristelyyn, hänestä tulee hölmö; jos kansakunta sortuu nöyristelyyn, maa ajautuu tuhoon; ja jos puolue omaksuu nöyristelyn, se sotkee koko vallankumouksen ja rakennustyön. Jos ihminen haluaa olla riippumaton olento, hän ei saa milloinkaan omaksua nöyristelyä, joka merkitsee muiden sokeaa palvomista.

Koska maamme sijaitsee maantieteellisesti suurten maiden välissä, nöyristely on historiallisesti tarkastellen ollut yleistä. Se on jarruttanut kansamme edistymistä uuden yhteiskunnan rakentamisessa vapautuksen jälkeen. Niinpä me olemme taistelleet väsymättä nöyristelyä vastaan.

Sallikaa minun ottaa esimerkki vapautuksen jälkeisiltä ajoilta. Välittömästi vapautuksen jälkeen oli melkoisesti nöyristelyn vaikutuksen alaisia ihmisiä itseään kommunisteiksikin kutsuneiden ihmisten keskuudessa. Tuolloin Soulissa eräs Pak Hon Yang -niminen henkilö puhui suureen ääneen tekevänsä

maastamme erään toisen maan jäsentasavallan. Tällä oli erittäin huono vaikutus Etelä-Korean kansaan ja se haittasi suuresti jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemista. Hänen puheensa saivat jotkut ihmiset pelkäämään, että maamme saattaisi joutua uudelleen vieraan vallan alistamaksi. Sanoin silloin tästä syystä puhuessani kansalle, että me rakentaisimme korealaisen kansakunnan etujen mukaisen korealaistyyppisen demokraattisen yhteiskunnan, ei neuvostoliittolais- tai amerikkalais-tyyppistä.

Kun me esitimme maatalouden osuustoiminnallistamisohjelman sodanjälkeisinä vuosina, monet pyrkivät löytämään siitä jotain vikaa. Jotkut kyselivät miten me voisimme osuustoiminnallistaa maatalouden, kun teollisuutemme oli tuhottu, kun kehittyneet eurooppalaiset teollisuusmaatkaan eivät vielä olleet ryhtyneet maatalouden täysimittaiseen osuustoiminnallistamiseen. Koska nöyristelijöillä oli tapana hyväksyä halukkaasti suurten maiden ihmisten puheet, torjuin heidän väitteensä Leninin sanoilla. Lenin oli sanonut, että yhteistoimintaan perustuva talous, joka pohjautuu yksinkertaisesti talonpoikien maiden ja työvälineiden yhdistämiseen, on ylivoimainen yksityiseen talouteen verrattuna. Sanoin silloin että puolueemme maatalouden osuustoiminnallistamispolitiikka oli sopuosinnassa leninismien kanssa ja vastasi oman todellisuutemme vaatimuksia. Kysyin heiltä miten maatalouden osuustoiminnallistaminen teollistamisen jälkeen olisi ainoa oikea tie. Lopulta he myönsivät, että linjamme oli oikea.

Talonpoikiemme olosuhteet olivat tuolloin itse asiassa sellaiset, että he eivät olisi pystyneet elämään, elleivät he olisi yhdistäneet ponnistelujaan osuustoiminnallistamisen avulla. Sota oli tuhonnut maatalouden ja talonpojilla oli pula vetoeläimistä ja maataloustyökaluista. Rikkaat viljelijät olivat samassa tilanteessa. Näissä olosuhteissa huolehdimme siitä, että talonpojat järjestäytyivät osuuskunniksi vapaaehtoisen jäsenyyden periaatteella ja hoitivat niitä yhteisvoimin. Meille korealaisille on vanhastaan ominaista ponnistelujen yhdistäminen ja keskinäinen avunanto. Kansallamme on perinteisesti tämä hyvä tapa. Jos naapurilla esimerkiksi on häät, koko kylä antaa panoksensa tähän tapahtumaan ja auttaa perhettä monin tavoin. Ihmiset saapuvat onnittelemaan ja pitämään hauskaa. Sodan jälkeisinä vuosina maassamme ei ollut paljon nykyaikaisia maatalouskoneita. Mutta me pystyimme osuustoiminnallistamaan maatalouden melko kitkattomasti lyhyessä ajassa, koska elämä itse vaati tätä toimenpidettä kiireellisesti ja talonpojat tukivat aktiivisesti osuustoimintapolitiikkaa.

Solmiessamme taloudellisia suhteita toisten maiden kanssa me olemme torjuneet kokonaan nöyristelevän suuntauksen ja pitäneet kiinni erittäin tiukasti riippumattomasta asenteesta.

Me emme ole suvainneet mitään sellaisia suhteita, jotka saattaisivat johtaa meidät taloudellisesti riippuvaisiksi toisista maista. Me olemme solmineet taloudelliset suhteet toisiin maihin ja kehittäneet niitä sillä periaatteella, että puolustamme tiukasti kansantalouttamme, täydellisen yhdenvertaisuuden periaatteella. Kaupassamme kehittyneiden sosialististen maiden kanssa me olemme pitäneet huolen siitä, että annamme niille niiden tarvitsemia raaka-aineita vain kun ne antavat meille meidän tarvitsemiamme raaka-aineita, ja että me ostamme heidän koneitaan vain sillä ehdolla, että he ostavat meidän koneitamme. Jos tästä periaatteesta ei olisi pidetty kiinni taloudellisissa suhteissamme kehittyneiden maiden kanssa, kun teknologiamme ei vielä ollut kehittynyt korkealle, me olisimme joutuneet toimittamaan niille jatkuvasti raaka-aineita ja ostamaan teollisuustuotteita. Tämä olisi johtanut siihen, että meille olisi jäänyt vain tyhjiä, onkaloiden täyttämiä vuoria. Sellaisia vuoria me emme voi jättää perinnöksi jälkipolville, vai kuinka?

Me ponnistelimme ankarasti, jotta emme olisi joutuneet taloudellisesti alistettuun asemaan johonkin toiseen maahan nähden. Me pyrimme siis omavaraiseen talouteen. Jos kansa ei saavuta taloudellista riippumattomuutta riippumattoman kansantalouden rakentamisen avulla. se ei voi toivoa maansa ulkoisen arvovallan kasvua eikä sananvaltaa kansainvälisellä näyttämöllä. Koska me olemme harjoittaneet riippumatonta politiikkaa taloudellisen rakennustyön alueella ja rakentaneet riippumattoman kansantalouden, kukaan ei uskalla painostaa meitä.

Suurvaltojen palvominen oli aikoinaan ilmiselvää kirjallisuuden ja taiteen alueella. Tätä vastaan me kävimme päättäväistä taistelua.

Jotkut kirjailijat ja taiteilijat palvoivat eurooppalaista kirjallisuutta ja taidetta ja tuottivat töitä, joita korealaiset eivät ymmärtäneet ja joista he eivät pitäneet. Oli runoilijoita, jotka palvoivat Pushkinia, ja muusikkoja, jotka jumaloivat Tsaikovskia. Oopperoita luodessaan nämä ihmiset käyttivät mallina italialaista oopperaa. Nöyristely oli niin ilmeistä, että jotkut taiteilijat maalasivat ulkomaisia maisemia omien kauniiden vuortemme ja jokiemme asemesta. Isänmaan vapautussodan aikana pistäydyin eräässä sairaalassa, josta löysin siperialaista maisemaa kuvaavan maalauksen. Siinä oli karhu, joka möyri lumipeitteisessä maassa suuren puunrungon alla. Arvostelin silloin ankarasti asianomaisia henkilöitä. Sanoin heille: "Meillä on monia kuuluisia vuoria, esimerkiksi Kumgang ja Myohyang. Miksi te ripustatte seinälle tuollaisen kuvan kauniin korealaisen maiseman sijasta? Mitä hyötyä tuollaisesta kuvasta on kansamme kasvatukselle?"

Korean kansalla on loistava kulttuuri ja se on asunut kauan kolmentuhannen rin laajuisessa kauniissa maassaan. Korean kansa tulee vastaisuudessakin asumaan kauniissa kotimaassamme. Se ei voi asua Siperiassa tai Euroopassa. Siksi kirjallisuutemme ja taiteemme täytyy kaikissa tapauksissa palvella kansan kasvattamista patriotismin hengessä. Internationalismia ei voi olla ilman patriotismia. Se joka ei rakasta omaa maataan, ei voi olla uskollinen internationalismille. Korealaiset eivät pidä eurooppalaisista taideteoksista. He eivät halua taideteoksia, jotka eivät vastaa heidän omaa makuaan. Me emme tarvitse teoksia, joista korealaiset eivät pidä ja jotka eivät vastaa korealaisten kansallisia tunteita. Siksi esitin määritelmän, että sosialistisen realismin taide ja kirjallisuus ovat kansallisia muodoltaan ja sosialistisia sisällöltään.

Kävimme taistelua nöyristelyä vastaan ideologisen ja teoreettisen taistelun keinoin. Pyrimme tämän taistelun avulla juurimaan pois kansamme ajattelussa esiintyneet nöyristelyn jäänteet. Monivuotisen nöyristelyä vastaan käydyn taistelun avulla me pystyimme hävittämään nöyristelyn täydellisesti ja pitämään lujasti kiinni chajusongista (riippumattomuudesta) vallankumouksen ja rakennustyön kaikilla aloilla.

Ponnistellessamme kansallisen jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseksi meidän täytyy vastustaa voimakkaasti nöyristelevää suuntausta, joka pyrkii nojautumaan ulkomaalaiseen, koska se ei luota oman kansakuntamme voimaan. Meidän täytyy jälleenyhdistää maa riippumattomasti korealaisen kansakunnan yhteisin ponnistuksin.

Toiseksi pitäisi edistää suurta kansallista yhtenäisyyttä sivuuttamalla aatteiden ja järjestelmien erilaisuus.

Maan jälleenyhdistämiskysymyksessä ei ole kyse siitä kuka saa ylliotteen kenestä. Siinä on kysymys ulkopuolisten voimien kahtia jakaman kansakunnan yhtenäisyyden saavuttamisesta ja kansallisen itsenäisyyden toteuttamisesta. Maan jälleenyhdistämiseksi on siksi olennaista lähteä liikkeelle pyrkimyksistä saavuttaa pohjoisen ja etelän yhtenäisyys ja edistää suurta kansallista yhtenäisyyttä.

Suuren kansallisen yhtenäisyyden edistämiseksi pohjoisen ja etelän pitäisi työntää syrjään aatteensa ja järjestelmänsä ja luopua vihamielisen politiikan harjoittamisesta toisiaan kohtaan.

Maamme kahdessa osassa vallitsevat tällä hetkellä erilaiset aatteet ja järjestelmät. Tässä tilanteessa pohjoisen ja etelän ei pidä yrittää pakottaa aatteitaan ja järjestelmiään toisilleen. Me emme aio pakottaa sosialistista järjestelmää ja kommunistista ideologiaa Etelä-Koreaan. Etelä-Korean viranomaisten ei myöskään pidä vaatia itsepintaisesti yhdistämistä "tuhoamalla kommunismi" tai vaatia että me luovumme kommunismista. Heidän pitää toisin sanoen luopua "antikommunistisista" tunnuksistaan.

Pohjoisen ja etelän tulee hylätä vihamielinen politiikka, joka estää yhtenäisyyden, ja yhdistää ponnistelut yhteisten nimittäjien löytämiseksi. Jos jompikumpi osapuoli ei pyri löytämään yhteisiä nimittäjiä vaan vain vastustaa toista ja vatvoa menneitä asioita pyrkimyksenään oman kantansa perusteleminen, osapuolten

välinen kuilu vain syvenee syvenemistään ja maan jälleenyhdistäminen lykkäytyy yhä edelleen. Tämä olisi vakava rikos maata ja kansakuntaa kohtaan.

Meidän mielestämme on täysin mahdollista löytää yhteisiä nimittäjiä, jos pohjoinen ja etelä ponnistelevat yhdessä pohjaten toimintansa vilpittömästi yhtenäisyystoiveisiin. Olemme tehneet lujasti työtä löytääksemme sellaisia yhteisiä nimittäjiä maan jälleenyhdistämisen vauhdittamiseksi.

Viime aikoina Etelä-Korean viranomaiset ovat puhuneet "omasta avusta". "itseluottamuksesta" ja "itsepuolustuksesta". Meidän nähdäksemme tässä on mahdollista löytää joitakin yhteisiä nimittäjiä. Katsomme, että heidän "omalla avullaan", "itseluottamuksellaan" ja "itsepuolustuksellaan" voi olla joitakin yhteisiä piirteitä Puolueemme ja tasavaltamme hallituksen riippumattoman politiikan kanssa. Maan jälleenyhdistyminen vauhdittuu, jos pohjoinen ja etelä löytävät yksi kerrallaan väliltään yhteisiä nimittäjiä ja saavuttavat tältä pohjalta yhtenäisyyden.

Erittäin tärkeää kansakunnan suuren yhtenäisyyden saavuttamisessa on pohjoisen ja etelän keskinäisen väärinkäsityksen ja epäluottamuksen poistaminen.

Maamme on ollut jaettuna niin pitkään, että pohjoinen ja etelä poikkeavat toisistaan monin eri tavoin ja ymmärtävät toisensa väärin ja tuntevat toisiaan kohtaan epäluottamusta. Niin kauan kuin osapuolten välillä esiintyy väärinkäsityksiä ja epäluottamusta, kansakunnan aitoa yhtenäisyyttä ei voida saavuttaa. Perhettä ei voi muodostaa ilman miehen ja vaimon välistä syvää luottamusta. Miehen ja vaimonkin kohdalla epäluottamus tekee yhteiselämän mahdottomaksi ja johtaa pitkällä tähtäimellä avioeroon. Pohjoisen ja etelän pitäisi pyrkiä poistamaan keskinäiset väärinkäsitykset ja epäluottamus.

Jos pohjoinen ja etelä haluavat poistaa väärinkäsitykset ja epäluottamuksen, maan molempien osien viranomaisten ja monien henkilöiden pitäisi olla usein kosketuksissa keskenään ja keskustella avomielisesti. Jos he tapaavat ja keskustelevat kaikista asioista suoraan ja vakavasti, väärinkäsitykset väistyvät ja keskinäinen luottamus syvenee.

Teidän kansanne tällä kertaa käydyt keskustelut ovat jo aiheuttaneet melkoista väärinkäsitysten lieventymistä pohjoisen ja etelän kesken. Pohjoisen ja etelän vuoropuhelu olisi vain pitänyt aloittaa jo hieman aikaisemmin.

Olemme ajatelleet, että Etelä-Korean viranomaiset aikovat toimia amerikkalaisen imperialismin ja japanilaisen militarismin lakeijoina ja myydä maansa. Mutta te sanotte, että asia ei ole näin. Sanotte myös, että Etelä-Korean viranomaiset eivät aio tuoda japanilaisia militaristeja uudelleen Etelä-Koreaan eivätkä myydä maataan Yhdysvaltain ja Japanin lakeijoina. Olette pyytäneet meitä yhä uudelleen ja uudelleen uskomaan tämän. Me siis uskomme teitä ja vapaudumme vanhoista epäluuloistamme.

Etelä-Korean viranomaiset sanovat, että he ovat olleet siinä väärässä käsityksessä, että me aiomme "tunkeutua etelään" ja "kommunisoida" Etelä-Korean. Meillä ei kuitenkaan ole mitään tällaisia aikoja. Olemme monessa yhteydessä julistaneet, että meillä ei ole minkäänlaisia aikeita "tunkeutua etelään". Me vahvistamme tämän teille tänään. Mitä "kommunisoinnista" tulee, ei meillä myöskään ole aikeita "kommunisoida" Etelä-Koreaa emmekä pystyisi tekemään sitä vaikka yrittäisimmekin. Siksi uskonkin, että voitte nyt luopua siitä väärästä käsityksestä, joka teillä on ollut väitetystä "tunkeutumisesta etelään" ja "kommunisoinnista". Jos poistamme väärinkäsitykset ja syvennämme luottamusta yhteydenpidon ja vuoropuhelun avulla tähän tapaan, me pystymme saavuttamaan suuren kansallisen yhtenäisyyden riippumatta aatteiden ja ihanteiden, järjestelmien ja uskonnollisten vakaumusten eroavaisuuksista.

Toinen tärkeä tekijä suuren kansallisen yhtenäisyyden saavuttamisen kannalta on, että pohjoisen ja etelän pitäisi pidättäytyä toistensa parjaamisesta ja herjaamisesta.

Yhtenäisyyden ja yhteistyön aikaansaamiseksi molempien osapuolten pitäisi herjaamisen ja parjaamisen sijaan kunnioittaa toinen toistaan. Jos pohjoinen ja etelä jatkavat toistensa herjaamista ja parjaamista nykyiseen tapaan, ne eivät pääse läheisiin suhteisiin, vaan kuilu niiden välillä vain syvenee. Siksi niiden pitäisi ensin lopettaa toistensa herjaaminen ja parjaaminen.

Taloudellisen yhteistyön toteuttaminen pohjoisen ja etelän välillä on myös erittäin tärkeää suuren kansallisen yhtenäisyyden saavuttamisessa.

Tasavallan pohjoisosassa on runsaat luonnonvarat ja kehittynyt raskas teollisuus. Etelä-Koreassa on menneiltä ajoilta peräisin oleva kevyen teollisuuden perusta. Jos pohjoinen ja etelä toteuttavat taloudellisen yhteistyön ja tyydyttävät toistensa tarpeita, ne voivat ratkaista paremmin nykyiset taloudelliset ongelmat ja kehittää nopeasti kansantaloutta omin voimin tuomatta maahan ulkomaista pääomaa. Jos kansantaloutta kehitetään pohjoisen ja etelän yhteistyöllä, kansakuntamme tulee ohittamaan hyvinvoinnissa Japanin ja minkä tahansa muun kehittyneeksi mainitun maan.

Pohjoisen ja etelän pitäisi edistää yhteisesti myös ulkomaansuhteitaan. Ainoastaan siten voimme osoittaa kansakuntamme yhtenäisyyden.

Me olemme sitä mieltä, että pohjoinen ja etelä kykenevät edistämään suurta kansallista yhtenäisyyttä aatteidensa ja järjestelmiensä sekä poliittisten näkemystensä ja uskonnollisten vakaumustensa erilaisuudesta huolimatta, jos ne omaksuvat patrioottisen asenteen ja asennoituvat kansallisen jälleenyhdistämisen puolesta. Sellaiset maat ja kansakunnatkin, joissa vallitsevat erilaiset aatteet ja järjestelmät, ovat tätä nykyä ystävällisissä suhteissa ja tulevat hyvin toimeen keskenään. Ei ole olemassa mitään syytä siihen, että aatteiden ja järjestelmien erilaisuus estäisi kansakuntaamme, joka on samaa lihaa ja verta, yhdistymästä ja olemasta yhteistyössä.

Se uskotaanko kommunismiin, nationalismiin tai kapitalismiin ei voi olla suuren kansallisen yhtenäisyyden este. Me emme vastusta Etelä-Korean nationalisteja ja kapitalisteja. Suurin osa Etelä-Korean kapitalisteista on kansallisia kapitalisteja. Meidän linjamme on ollut kansallisten kapitalistien suojeleminen. Kansallisen jälleenyhdistymisen takia me olemme valmiit liittoutumaan ja olemaan yhteistyössä Etelä-Korean kaikkia yhteiskuntapiirejä edustavien ihmisten, myös nationalistien ja kansallisten kapitalistien kanssa.

Kolmanneksi, kansallinen jälleenyhdistäminen pitäisi saavuttaa rauhanomaisin keinoin, asevoimaan turvautumatta.

Pohjoisen ja etelän, jotka kuuluvat yhteen ja samaan kansakuntaan, ei pidä taistella toisiaan vastaan. Meidän täytyy jälleenyhdistää jaettu maa joka tapauksessa rauhanomaisesti. Jos rauhanomainen jälleenyhdistäminen epäonnistuu ja Koreassa puhkeaa uusi sota, kansakuntamme joutuu tuhon omaksi.

Maailman suurvallat pyrkivät tätä nykyä hyviin suhteisiin keskenään ja välttävät riitoja. Presidentti Nixon vieraili jokin aika sitten Kiinassa ja sanoi, että olisi toivottavaa pidättyä keskinäisestä riitelystä ja säilyttää rauha edes yhden sukupolven ajan. Tarkastettuaan Kiinan muurin hän jopa sanoi, ettei minkään rajojen pitäisi jakaa maailman kansoja. Kiinan ja Yhdysvaltain Nixonin Kiinan vierailunjohdosta julkaisemassa yhteisessä tiedonannossa Yhdysvallat hyväksyi viisi rauhanperiaatetta, joita se ei siihen mennessä ollut tunnustanut. On hyvä, että Yhdysvallat hyväksyi nämä periaatteet. Tuskin on tarpeen edes sanoa, että meidän on nyt odotettava miten amerikkalaiset toteuttavat sanansa käytännössä. Imperialistit ovat niin kovin usein syöneet sanansa. Siksi onkin mahdotonta tietää oliko Nixonin puhe Kiinassa vilpittöntä vai ei.

Kommentoidessaan Nixonin Kiinan vierailua lehtemme Rodong Sinmun kirjoitti: "Jos Nixonin Kiinan muurin tarkastuksen jälkeen lausumat sanat olivat vilpittömiä, niin miksi hän ei tee mitään maamme keskiosan halki kulkevan sotilaallisen demarkaatiolinjan poistamiseksi ja alueella oleskelevien, "MP"-tunnuksin

varustettuihin sotilaskypäriin sonnustautuneiden amerikkalaisotilaiden vetämiseksi pois?" Tämä kommentti oli mielestäni paikallaan.

Maailman suurvallat yrittävät nykyään pidättäytyä riitelystä ja tulla sopuisasti toimeen keskenään. Miksi sitten yhden ja saman kansakunnan pitäisi riidellä keskuudessaan? Samaan kansakuntaan kuuluvina meidän ei pidä riidellä keskenämme; meidän on jälleenyhdistettävä maa rauhanomaisin keinoin.

Jos maa halutaan jälleenyhdistää rauhanomaisesti ilman pohjoisen ja etelän välistä riitelyä, on ennen kaikkea välttämätöntä supistaa molempien osapuolten armeijoita. Olen monissa yhteyksissä julkisesti todennut olevani sitä mieltä, että pohjoisen ja etelän armeijoita pitäisi supistaa voimakkaasti.

Armeijoiden supistaminen on tie osapuolten välisen jännityksen lieventämiseen ja sotilaallisen taakan keventämiseen. Sotilaallinen taakka on tällä hetkellä erittäin raskas molemmille osapuolille.

Meidän pitäisi ponnistella yhdessä maamme pohjoiseen ja etelään jakavan sotilaallisen demarkaatiolinjan poistamiseksi.

Sodan vaaraa ei voida poistaa nykyisessä tilanteessa, kun suuret asevoimat seisovat sotilaallisen demarkaatiolinjan molemmilla puolilla toisiaan vastassa. Jos tällaisessa tilanteessa jonkin demarkaatiolinjan tuntumaan sijoitetun rykmentin tai divisioonan komentaja aloittaa erehdyksessä tulituksen jossain paikassa, molemmat osapuolet yhtyvät siihen, mikä voi johtaa konfliktiin. Tämä on erittäin vaarallista.

Jos pohjoinen ja etelä antavat tulevaisuudessa vilpittömissä neuvotteluissa takuut siitä, että ne eivät turvaudu asevoimaan, ja jos ne toteuttavat lupauksensa käytännössä, niiden sotilaallisen demarkaatiolinjan alueelle sijoitetut sotilaalliset laitteet ja sotilaat käyvät tarpeettomiksi ja itse linjakin voidaan hävittää.

Pohjoinen ja etelä sanovat tällä hetkellä, että niiden armeijat ovat olemassa itsepuolustusta varten. Niiden ei kuitenkaan pidä ryhtyä "itsepuolustukseen" toisiaan vastaan. Niiden täytyy yhdistää ponnistelut puolustaakseen itseään ulkomaiselta maahantunkeutumiselta.

Tasavaltamme itsepuolustus tähtää aina kansakuntaamme vastaan suunnatun ulkomaisen aggression torjumiseen. Me emme milloinkaan tule suvaitsemaan ulkopuolisten voimien hyökkäystä maattamme ja kansaamme vastaan.

Kun USA:n imperialistit lähettivät aseistetun vakoilulaivansa Pueblon tasavaltamme aluevesille, kansanarmeijamme merivoimat pidättivät aluksen. Tämä oli kansanarmeijamme laillinen itsepuolustustoimi, sillä sen tehtävänä on maan puolustaminen. Mutta sen sijaan että amerikkalaiset olisivat pyytäneet meiltä anteeksi, he uhkailivat meitä tuomalla Itäiselle merelle runsaasti joukkojaan. Muun muassa lentotukialus Enterprisen. Se oli räikeä loukkaus ja vakava haaste maamme itsenäisyyttä kohtaan. Me emme taipuneet amerikkalaisten uhkailujen ja painostuksen edessä. He yrittivät aloittaa uuden sodan mobilisoimalla suuria joukkoja ja me päätimme lujasti taistella vastaan. Nähdessään ettemme alistuneet heidän uhkailunsa ja painostuksensa edessä amerikkalaiset luopuivat sodan sytyttämisestä ja pakenivat. Jos he olisivat tuolloin aloittaneet sodan, kansakuntamme olisi joutunut uuteen sotaan ja pohjoisen ja etelän viranomaiset eivät olisi voineet tavata ja käydä tämän kaltaisia rauhanomaisia keskusteluja.

Jos jotkut ulkomaalaiset tunkeutuvat maahamme vastaisuudessa, pohjoisen ja etelän täytyy liittyä yhteen ja lyödä maahantunkeutujat takaisin. Kun koko Korean kansa yhdistää voimansa, se pystyy varmuudella murskaamaan minkä tahansa vihollisen.

Meidän täytyy tehdä loppu sotilaallisesta vastakkainasettelusta ja lievittää jännitystä pohjoisen ja etelän välillä yhteisvoimin niin, että voimme estää uuden Korean sodan ja saavuttaa maan rauhanomaisen jälleenyhdistymisen.

Nyt käydyissä keskusteluissa me olemme löytäneet tärkeitä yhteisiä nimittäjiä pohjoisen ja etelän välille ja päässeet yhteisymmärrykseen useimmista pääkysymyksistä.

Ne kolme periaatetta, joista meidän on pidettävä kiinni toteuttaessamme riippumatonta jälleenyhdistämistä ilman ulkopuolista sekaantumista, pyrkiessämme suureen kansalliseen yhtenäisyyteen huolimatta ideologioiden, ihanteiden ja järjestelmien eroista sekä jälleenyhdistäessämme maata rauhanomaisesti asevoimaan turvautumatta, ovat jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisen lähtökohta ja perusta.

Olette hyväksyneet jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisen näillä kolmella periaatteella, ja sanotte että Etelä-Korean korkeimmat viranomaiset tulevat sen myös hyväksymään. Voimme siis sanoa saavuttaneemme täydellisen yhteisymmärryksen kansallisen jälleenyhdistämisen kolmesta periaatteesta. Olen hyvin iloinen siitä, että pohjoinen ja etelä ovat sopineet kansallisen jälleenyhdistämisen kolmesta periaatteesta tämännäpäiväisissä neuvotteluissamme.

Kansallisen jälleenyhdistämisen kolme periaatetta, joista pohjoinen ja etelä ovat tänään sopineet yhteisissä neuvotteluissaan, ovat ehdottoman oikeudenmukaisia periaatteita, jotka antavat kansakunnallemme mahdollisuuden ratkaista jälleenyhdistämiskysymyksen omien toiveidensa ja vaatimustensa mukaisesti. Meidän on yhdistettävä maa näiden kolmen periaatteen pohjalta. Annoitte juhllallisen lupauksen, että otatte nämä periaatteet tulevien toimienne perustaksi. Jos teette niin, muut jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseen liittyvät ongelmat voidaan myös ratkaista menestyksellisesti ja kansakuntamme jälleenyhdistyminen toteutuu pian.

Nyt kun jälleenyhdistämisen peruseriaatista on sovittu, meidän on löydettävä konkreettisia keinoja niiden toteuttamiseksi yhdistääksemme koko kansakunnan ja jälleenyhdistääksemme maamme. Meidän on lähdettävä liikkeelle kolmesta periaatteesta etsiessämme konkreettisia keinoja kansallista jälleenyhdistämistä varten. Kun pohjoinen ja etelä tutustuvat syvällisesti toisiinsa ja neuvottelevat vilpittömästi keskenään riippumattomuuden, suuren kansallisen yhtenäisyyden ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen kolmen periaatteen muodostamalta pohjalta, ne kykenevät löytämään menestyksekkään tien kohti jälleenyhdistämistä.

Järkevän tien löytämiseksi maan riippumattomaan ja rauhanomaiseen jälleenyhdistämiseen meidän on kehitettävä edelleen pohjoisen ja etelän välisiä poliittisia neuvotteluja ja pidettävä yhteyttä ja keskusteltava entistä vilkkaammin.

Poliittiset neuvottelut ovat käsitykseni mukaan jo alkaneet tällä kertaa pohjoisen ja etelän korkeaarvoisten edustajien tapaamisten ja keskustelujen myötä. Pohjoisen ja etelän poliittisten neuvottelujen alettua meidän on edistettävä niitä niin, että ne tuottavat hyvää hedelmää.

Te olette saapuneet ensin Pjongjangiin, joten minä haluaisin lähettää edustajamme vastavierailulle Souliin. Uskon, että jos keskinäinen luottamus lisääntyy ja erilaiset edellytykset kypsyvät pohjoisen ja etelän edustajien vierailujen jatkuessa tiheään tahtiin, myös huipputason keskustelut käyvät mahdollisiksi.

Pohjoisen ja etelän edustajien täytyy vastaisuudessa vieraila toistensa luona usein ja keskustella monissa yhteyksissä.

Pohjoisen ja etelän välille miltei 30 vuotta vapautuksen jälkeen kestäneen kahtiajaon aikana syntyneitä väärinkäsityksiä ja epäluottamusta ei voida hävittää vain muutaman tapaamisen ja keskustelun avulla. Yksissä tai kaksissa neuvotteluissa me emme pysty löytämään tarpeeksi konkreettisia keinoja jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseksi. Tämän kertaisissa keskusteluissamme me olemme ratkaisseet perusongelmia, joiden suhteen pohjoisen ja etelän kesken on vallinnut väriä käsityksiä, ja löytäneet tärkeitä yhteisiä nimittäjiä, mutta maan jälleenyhdistäminen edellyttää vielä monien ongelmien

ratkaisemista. Nämä ongelmat voidaan ratkaista ainoastaan siten, että osapuolten edustajat tapaavat usein ja neuvottelevat vilpittömästi.

Pohjoisen ja etelän neuvotteluissa ja keskusteluissa on puhuttava asioista, joista vallitsee väriä käsityksiä, sekä kaikista muista kansalliseen jälleenyhdistämiseen liittyvistä ongelmista. Kaikki erilaisetkin mielipiteet täytyy tuoda avoimesti keskusteluun. Jos niitä ei lausuta ääneen, erimielisyyksiä ei voida ratkaista. Väärinkäsityksistä, olivatpa ne sitten miten merkityksettömiä tahansa, täytyy keskustella avoimesti, ja ne täytyy ratkaista ajoissa.

Pohjoisen ja etelän neuvottelujen tulee edetä keskinäisen ymmärtämyksen syventämisen, yhteisten tekijöiden löytämisen ja osapuolten välisen yhtenäisyyden lisäämisen periaatteella. Osapuolten edustajat voivat esittää erilaisia näkemyksiä etsiessään tietä kansalliseen jälleenyhdistämiseen. He voivat silloin kiistellä omien käsitystensä oikeudesta. Mutta näiden kiistelyjen tarkoituksena tulee aina olla yhteisyyden löytäminen ja yhtenäisyyden saavuttaminen; ne eivät saa tähdätä jakoon.

Minusta olisi järkevää organisoida ja saattaa toimintaan pohjoisen ja etelän yhteinen komissio tai vastaava pohjoisen ja etelän suhteiden koordinoimiseksi oikein ja maan jälleenyhdistämiseen liittyvien erilaisten ongelmien ratkaisemiseksi menestyksellisesti.

Koordinointityötä pitäisi tehdä käytännössä organisoimalla yhteinen komissio. Jos keskusteluja käydään vain yleisellä tasolla, suurta eteenpäinmenoa ei voi tapahtua kansallisen yhtenäisyyden ja jälleenyhdistämisen toteuttamisessa.

Yhteisen komission puheenjohtajina toimisivat yhdessä pohjoisen ja etelän viranomaisten nimittämät korkea-arvoiset edustajat ja komissioon kuuluisi tarpeellinen määrä jäseniä. Lento Pjongjangista Souliin ei kestä kauan ja komissio voisi siis toimia niin, että te tullette Pjongjangiin tai meidän väkemme tulee Souliin.

Kun yhteinen komissio on muodostettu, on sen ratkaistava monia ongelmia. Komission pitäisi keskustella ja ratkaista täsmällisesti erilaisia ongelmia, joita nousee esiin pohjoisen ja etelän suhteissa, muun muassa kysymykset osapuolten keskinäisen herjaamisen lopettamisesta ja sotilaallisten konfliktien ehkäisemisestä. Yhteisessä komissiossa toinen osapuoli ei saa pakottaa toista tahtoonsa; esiin otetuista ongelmista on keskusteltava vakavasti, kunnes saavutetaan keskinäinen yhteisymmärrys, joka vastaa yhtenäisyyden päämäärää.

Pjongjangin ja Soulin välille voidaan asentaa suora puhelinyhteys, jonka avulla ongelmista voidaan keskustella milloin tahansa. Jos kansallista jälleenyhdistämistä estämään tai osapuolten välille väärinkäsityksiä synnyttämään nousee pienikin ongelma, on tärkeää, että se voidaan ottaa heti esille puhelimesta, keskustella siitä ja ratkaista se asianmukaisesti.

Pohjoisen ja etelän kesken tällä kertaa sovitut kansallisen jälleenyhdistämisen kolme periaatetta toimivat jälleenyhdistämishjelmana, joka koko korealaisen kansakunnan on toteutettava yhteisesti. Minusta on hyvä ajatus julkistaa nämä periaatteet niin että ne tulevat tutuiksi koko Korean kansalle ja koko maailman ihmisille.

Kansallisen jälleenyhdistämisen kolmen periaatteen julkistaminen on hyödyllistä sekä kansamme kasvattamisen kannalta että myös siltä kannalta, että se osoittaa korealaisen kansakunnan yhtenäisyyden koko maailmalle. Jos me julkistamme pohjoisen ja etelän jälleenyhdistämishjelman, kaikki maanmiehet kotimaassa ja ulkomailla ovat yksimielisiä saadessaan tietää, että me aiomme jälleenyhdistää jaetun maan riippumattomasti ja rauhanomaisesti suuren kansallisen yhtenäisyyden periaatteella. Tämä myös rohkaisee suuresti kaikkia yhteiskuntapiirejä edustavia ihmisiä. Kun me julkaisemme kansakunnan yhteisen jälleenyhdistämishjelman, maailman ihmiset saavat tietää, että Korean kansa on suuri yhtenäinen kansa,

ja maamme jälleenyhdistymistä vastustavat ulkovallat ymmärtävät selvästi, että ne eivät pysty milloinkaan jakamaan korealaista kansakuntaa pysyvästi, yrittävätpä ne sitä miten ankarasti tahansa.

Siitä miten ja milloin kansallisen jälleenyhdistämisen kolme periaatetta pitäisi julkaista, olisi paras keskustella tulevien keskustelujen aikana. Mielestäni riittää, että ne julkaistaan sen jälkeen kun te olette palanneet Souliin ja Etelä-Korean viranomaiset ovat käyneet keskustelunsa, ja pohjoisen ja etelän edustajat tapaavat uudelleen ja pääsevät sopimukseen.

Koska te vaivauduitte tulemaan Pjongjangiin saakka, voisitte saman tien viipyä vielä päivän ja neuvotella viranomaistemme kanssa. Vierailunne luonamme on patrioottinen teko. Ihmisen pitää olla patriootti, ei qul•Ung. Ihmisen pitää toimia niin, että siitä on hyötyä hänen maalleen ja kansalleen, vaikka hän eläisi vain yhden päivän. Vain sellainen elämä on kunniakas ja arvokas.

Voimme sanoa, että nämä pohjoisen ja etelän keskustelut muodostuivat menestyksellisiksi. Toivon, että tulette tästä lähtien usein Pjongjangiin.

KOKO KANSAKUNNAN SUUREN YHTENÄISYYTEEN POHJAUTUVA KYMMENKOHTAINEN OHJELMA MAAN JÄLLEENYHDISTÄMISEKSI

Koko kansakunta vaatii ja toivoo lähes puoli vuosisataa kestäneen kahtiajaon ja vastakkainolon kauden lopettamista ja maan jälleenyhdistämistä. Koko kansakunnan suuri yhtenäisyys on maan riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen välttämätön edellytys. Kaikkien niiden jotka todella kantavat huolta kansakunnan kohtalosta, on yhdistyttävä yhdeksi kansakunnaksi kokonaan riippumatta siitä, asuvatko he pohjoisessa, etelässä tai ulkomailla, ovatko he kommunisteja vai nationalisteja, rikkaita vai köyhiä, ateisteja vai uskovaisia. Erimielisyydet on pantava syrjään ja ryhdyttävä yhdessä valmistelemaan tietä kansalliselle jälleenyhdistämiselle.

Voimakkaiden on pantava peliin energiansa, oppineiden tietonsa ja rikkaiden rahansa. Kaikkien on osallistuttava konkreettisesti maan jälleenyhdistämisen toteuttamiseen ja jälleenyhdistetyn maan hyvinvoinnin kehittämiseen ja annettava näin panoksensa kansallisen kahtiajaon lopettamiseen. 70 miljoonan maamiehemme jälleenyhdistyminen on viesti, joka kertoo koko maailmalle kansakuntamme arvokkuudesta ja kunniasta.

1. Koko kansakunnan yhtenäisyyden muodostamalle perustalle on luotava yhtenäinen, riippumaton, rauhanomainen ja puolueeton valtio.

Pohjoisen ja etelän on perustettava yleiskansallinen yhtenäinen valtio, joka voi edustaa kaikkia puolueita, ryhmittymiä ja kansalaisia kaikilta elämäniloilta niin, että nykyiset yhteiskuntajärjestelmät ja hallitukset jäävät olemaan nyky muodossaan. Yleiskansallisen yhdistyneen valtion on oltava liittovaltio, jossa pohjoisen ja etelän alueellisilla hallituksilla on yhtäläinen asema; riippumaton, rauhanomainen ja liittoutumaton puolueeton valtio, joka ei nojaudu mihinkään suurvaltaan.

2. Yhtenäisyyden on pohjauduttava patriotismiin ja kansallisen riippumattomuuden henkeen.

Kansakunnan jokaisen jäsenen on yhdistettävä henkilökohtainen kohtalonsa kansakunnan kohtaloihin, rakastettava lämpimästi kansakuntaa ja ryhmyyttävä yksimielisesti puolustamaan kansakunnan elintärkeää riippumattomuutta. Jokaisen kansalaisen on kansakunnallemme ominaisen omanarvontunnon ja ylpeyden hengessä torjuttava kansakunnan riippumattomuuden tunnetta nakertava nöyrystyminen ja kansallinen nihilismi.

3. Yhtenäisyys on saavutettava edistämällä rinnakkainolon, yhteisen hyvinvoinnin ja yhteisten etujen periaatteita ja alistamalla kaikki muu palvelemaan kansallisen jälleenyhdistämisen asiaa.

Pohjoisen ja etelän on tunnustettava erilaisten aatteiden, ideologioiden ja järjestelmien olemassaolo ja kunnioitettava niitä sekä nautittava edistyksestä ja hyvinvoinnista yhdessä niin, ettei kummankaan etuihin kajota. Koko kansakunnan etu on asetettava alueellisten ja luokkaetujen edelle ja kaikki ponnistukset on suunnattava kansallisen jälleenyhdistymisen toteuttamiseen.

4. Kaikenlainen maanmiesten välistä kahtiajakoa ja vastakkainoloa ruokkiva poliittinen kiistely on lopetettava ja saavutettava yhtenäisyys.

Pohjoisen ja etelän on pidättäydyttävä vastakkainolon etsimisestä ja ruokkimisesta, lopetettava kaikenlainen poliittinen kiistely sekä toistensa herjaaminen ja panettelu. Yhteisen kansakunnan jäsenenä heidän ei pidä suhtautua toisiinsa vihamielisesti vaan asettua yhdessä ja kansakunnan yhteisin voimin vastustamaan Yhdysvaltain aggressioita ja asioihin puuttumista.

5. Etelästä tai pohjoisesta uhkaavaa invaasiota, kommunismin kukistamista ja kommunismin tuloa koskevat pelot on saatava lopullisesti hälvenemään ja osapuolten välille on luotava luottamus. jotta ne voivat liittoutua keskenään.

Pohjoisen ja etelän ei pidä uhata toisiaan eikä käydä toistensa kimppuun. Kummankaan puolen et pidä pyrkiä pakottamaan toista osapuolta omaksumaan omaa järjestelmäänsä, ei myöskään pyrkiä nielaisemaan toista.

6. Osapuolten on kunnioitettava demokratiaa ja tartuttava toisiaan kädestä kansalliseen jälleenyhdistymiseen johtavalla tiellä eikä torjua toisiaan periaatteellisten ja aatteellisten erojen vuoksi.

Niiden on turvattava keskustelun ja toiminnanvapaus jälleenyhdistämisen toteuttamiseksi. Poliittisten vastustajien tukahduttaminen, vainoaminen ja rankaiseminen sekä poliittisiin vastustajiin kohdistuvat kostotoimet eivät ole sallittuja. Ketään ei saa asettaa syytteeseen pohjoisen tai etelän myötäilemisestä. Kaikki poliittiset vangit on vapautettava ja heille on taattava mahdollisuus antaa oma panoksensa kansallisen jälleenyhdistymisen asian hyväksi.

7. Osapuolten on suojeltava yksityisten ihmisten ja yhteisöjen aineellista ja henkistä omaisuutta ja kannustettava niiden käyttämistä suuren kansallisen yhtenäisyyden edistämiseen.

Osapuolten tulee tunnustaa valtiollinen omistus, osuustoiminnallinen omistus ja yksityisomistus sekä ennen jälleenyhdistämistä että sen jälkeen ja suojella yksityisten ja yhteisöjen omaisuutta ja niiden yhteisiä etuja ulkomaisen pääoman kanssa. Ihmisten yhteiskunnallinen asema ja heidän ammattipätevyytensä on hyväksyttävä kaikilla aloilla; tieteessä, koulutuksessa, kirjallisuudessa, taiteessa, lehdistössä, terveydenhuollossa ja urheilussa. Kansalaisille ansioiden perusteella myönnettyt etuudet on pidettävä voimassa.

8. Kaikkien kansakunnan jäsenten on opittava ymmärtämään toisiaan ja luottamaan toisiinsa ja liittoutumaan keskenään. Tämä tapahtuu keskinäisen yhteydenpidon, matkustelun ja vuoropuhelun avulla.

Kaikki yhteydenpidon ja matkustamisen esteet on poistettava ja ovet avattava niin, että kaikki voivat matkustaa rajoituksetta.

Kaikille puolueille, ryhmittymille ja eri elämänoja edustaville ihmisille on annettava yhtäläinen mahdollisuus keskustelujen käymiseen. On edistettävä sekä kahden- että monenkeskeisiä neuvotteluja.

9. Koko kansakunnan siis sekä pohjoisessa, etelässä että ulkomailla asuvien korealaisten on lujitettava keskinäistä solidaarisuuttaan kansallisen jälleenyhdistymisen saavuttamiseksi.

Kansallista jälleenyhdistymistä edistäville asioille on annettava ennakkoluulottomasti kaikki mahdollinen tuki ja sitä haittaavat tekijät on torjuttava yhdessä pohjoisessa, etelässä ja ulkomailla. Kaikkien on toimittava yhdessä ja yhteistuumin ja murtauduttava ulos omasta ahtaasta piiristään. Kaikki Poliittiset Puolueet, järjestöt ja eri elämänoja edustavat ihmiset pohjoisessa, etelässä ja ulkomailla on saatava järjestäytymään. isänmaalliseen toimintaan kansallisen jälleenyhdistämisen puolesta.

10. Kansakunnan suuren yhtenäisyyden ja kansallisen jälleenyhdistämisen asian hyväksi panoksensa antaneille ihmisille on taattava heille kuuluva arvostus.

Kansakunnan suuren yhtenäisyyden ja maan jälleenyhdistämisen hyväksi toimineet isänmaalliset marttyyrit ja heidän jälkeläisensä on palkittava teoistaan. mikäli jotkut aikanaan kansakunnalle selkensä kääntäneet ihmiset palaavat patriotismin tielle ja katuva menneisyyttään, heitä on kohdeltava lempeästi ja arvioitava oikeudenmukaisesti sillä perusteella, mitä he ovat tehneet kansallisen jälleenyhdistämisen asian hyväksi.

SELONTEKO KESKUSKOMITEAN TYÖSTÄ KOREAN TYÖVÄENPUOLUEEN 6. EDUSTAJAKOKOUKSELLE 10. LOKAKUUTA 1980 (ote)

10. lokakuuta 1980

3. YHDISTÄKÄÄMME MAA RIIPPUMATTOMASTI JA RAUHANOMAISESTI

...

Pohjaten toimintamme pohjoisen ja etelän heinäkuun 4. päivän yhteisen tiedonannon jaloihin ajatuksiin ja periaatteisiin ja lähtien maamme todellisista olosuhteista, joihin kuuluu erilaisten ideologioiden ja yhteiskuntajärjestelmien olemassaolo pohjoisessa ja etelässä, meidän täytyy etsiä lyhin ja varmin tie kansalliseen jälleenyhdistymiseen ja jälleenyhdistää maa aktiivisten ponnistelujen avulla.

Puolueemme on sitä mieltä, että realistisin jaärkevin tapa jälleenyhdistää maa riippumattomasti, rauhanomaisesti ja suuren kansallisen yhtenäisyyden periaatteella on muodostaa pohjoisesta ja etelästä liittovaltio ja jättää niiden olemassa olevat aatteet ja yhteiskuntajärjestelmät sikseen.

Pohjoisessa ja etelässä on ollut vallalla erilainen ideologia ja yhteiskuntajärjestelmä pitkän aikaa aina vapautuksesta lähtien. Jos maa siis pyritään jälleenyhdistämään kansallisen liiton avulla näissä olosuhteissa, ei kummankaan puolen tulisi pitää omaa ideologiaansa ja yhteiskuntajärjestelmäänsä ehdottomana. Jos jompikumpi, pohjoinen tai etelä, pitäisi omaa ideologiaansa ja yhteiskuntajärjestelmäänsä ehdottomana tai yrittäisi pakottaa toisen osapuolen omaksumaan oman ideologiansa tai yhteiskuntajärjestelmänsä, johtaisi tämä väistämättömästi konfrontaatioon ja konfliktiin, mikä puolestaan veisi kahtiajaon kärjistymiseen edelleen. Koska koko kansa pitää kansallista jälleenyhdistymistä korkeimpana kansallisena tehtävänä, ideologioiden ja järjestelmien erot eivät voi olla ylittämätön este jälleenyhdistämisessä. Ihmiset, joiden aatteellinen katsantokanta on erilainen, voivat elää yhdessä maassa ja erilaiset yhteiskuntajärjestelmät voivat elää rinnan yhdistetyssä maassa. Me emme milloinkaan tule pakottamaan omia aatteitamme ja omaa yhteiskuntajärjestelmäämme Etelä-Koreaan, vaan alistamme kaiken palvelemaan kansallisen liiton ja jälleenyhdistämisen etuja.

Puolueemme on sitä mieltä, että maa pitäisi jälleenyhdistää perustamalla liittotasavalta muodostamalla yhtenäinen kansallinen hallitus sillä ehdolla, että pohjoinen ja etelä tunnustavat toistensa aatteet ja yhteiskuntajärjestelmät ja suvaitsevat niitä, hallitus, jossa molemmat osapuolet ovat edustettuina tasavertaisesti ja jossa ne harjoittavat alueellista itsehallintoa yhtäläisin oikeuksin ja velvollisuuksin.

Olisi järkevää, että liittovaltiotyypinen yhtenäinen valtio muodostaisi korkeimman kansallisen liittovaltiokokouksen, jossa olisi yhtä paljon edustajia pohjoisesta ja etelästä ja riittävä määrä ulkomailla asuvien kansalaisten edustajia, ja että edellä mainittuun kokoukseen organisoitaisiin liittovaltion pysyvä komitea ohjaamaan pohjoisen ja etelän aluehallituksia ja hoitamaan liittovaltion asioita.

Korkeimman kansallisen liittovaltiokokouksen ja liittovaltion pysyvän komitean, sen pysyvän elimen, pitäisi liittovaltion yhtenäisenä hallituksena keskustella ja päättää poliittisista asioista, kansallisen puolustuksen ongelmista, ulkomaan suhteista, ja muista koko maan ja kansakunnan etuihin liittyvistä yhteisistä kysymyksistä oikeudenmukaisuuden periaatteella ja sopusoinnussa kansallisen yhtenäisyyden, yhteistyön ja jälleenyhdistämisen pyrkimysten kanssa; edistää työtä maan ja kansakunnan yhtenäisen kehityksen puolesta; ja toteuttaa yhtenäisyys ja yhteistyö pohjoisen ja etelän kesken kaikilla aloilla. Liittovaltion yhtenäisen hallituksen pitäisi kunnioittaa pohjoisen ja etelän yhteiskuntajärjestelmiä ja hallinnollisten järjestöjen, eri puolueiden ja ryhmittymien sekä eri yhteiskuntapiirien toiveita ja estää yhtä puolta pakottamasta toisia tahtoonsa.

Liittovaltion hallituksen johdolla pohjoisen ja etelän alueellisten hallitusten pitäisi noudattaa riippumatonta politiikkaa niissä rajoissa, jotka muodostuvat koko kansakunnan peruseduista ja vaatimuksista, ja pyrkiä

kaventamaan pohjoisen ja etelän välisiä eroavaisuuksia kaikilla aloilla ja ohjaamaan maa ja kansakunta yhtenäisen kehityksen tielle.

Olisi hyvä ajatus nimittää liittovaltio Koryon demokraattiseksi liittotasavallaksi (KDLT) sen yhtenäisen valtion mukaan, joka kerran sijaitti maassamme ja joka tunnetaan hyvin maailmalla sekä heijastellen pohjoisen ja etelän yhteisiä poliittisia pyrkimyksiä demokratiaan.

KDLT:n pitäisi olla puolueeton valtio, joka ei kuuluisi mihinkään poliittis-sotilaalliseen liittoon tai blokkiin. Koska maan kaksi osaa, pohjoinen ja etelä, joiden aatteet ja yhteiskuntajärjestelmät ovat erilaiset, muodostaisivat yhden liittovaltion, olisi välttämätöntä ja todellisuuden kannalta järkevintä, että KDLT olisi puolueeton valtio.

KDLT:n tulisi maamme koko alueen ja koko kansan kattavana yhtenäisenä valtiona harjoittaa sellaista politiikkaa, joka on sopusoinnussa koko Korean kansan perusetujen ja -vaatimusten kanssa.

Puolueemme pitää sopivana, että KDLT harjoittaisi ja toteuttaisi seuraavanlaista politiikkaa:

1. KDLT:n tulee pitää kiinni riippumattomuudesta kaikessa valtiollisessa toiminnassa ja noudattaa riippumatonta politiikkaa.

Riippumattomuus on itsenäisen valtion perustunnus; se on maan ja kansakunnan elämä ja sielu. Vasta silloin kun valtio harjoittaa lujaan riippumattomuuteen liittyvää itsenäisyyttä toiminnassaan se voi pitää kiinni kansakunnan koskemattomuudesta ja kunnian ja taata maan kehityksen ja vaurauden kansan toiveiden mukaisesti.

KDLT:n tulee olla täysin riippumaton ja itsenäinen valtio ja sitoutumaton kansakunta, joka ei ole minkään muun kansakunnan satelliitti ja joka ei ole riippuvainen mistään ulkovalloista.

KDLT:n tulee vastustaa ulkomaista sekaantumista ja ulkomaisista voimista riippuvaisuutta niiden kaikissa muodoissa, harjoittaa täydellistä itsenäisyyttä sisä- ja ulkopoliittisessa toiminnassaan ja ratkaista kaikki valtion politiikassa esiin nousevat kysymykset riippumattomasti korealaisen kansakunnan perusetujen ja maamme todellisten olosuhteiden mukaisesti.

2. KDLT:n tulee toteuttaa demokratia koko maassa ja yhteiskunnan kaikilla alueilla ja edistää suurta kansallista yhtenäisyyttä.

Demokratia on yhteinen poliittinen aate, jonka erilaiset ajatukset ja poliittiset katsomukset omaavat ihmiset voivat hyväksyä, ja se on pyhä oikeus, joka kuuluu kaikkia yhteiskuntapiirejä edustaville ihmisille valtion ja yhteiskunnan isäntinä.

KDLT:n tulee kehittää täydessä mitassa demokraattista yhteiskunnallista ja poliittista järjestelmää, joka vastustaa diktatuuria ja tiedustelutoimintaan perustuvaa hallintoa ja takaa tiukasti kansan vapaudet ja oikeudet ja puolustaa niitä.

Liittovaltion tulee taata poliittisten puolueiden ja kansalaisjärjestöjen muodostamisen vapaus sekä niiden vapaa toiminta, uskonnon-, puheen-, lehdistön, kokoontumisen ja mielenosoittamisen vapaus sekä turvata pohjoisen ja etelän ihmisille oikeus matkustaa vapaasti koko maassa ja harjoittaa poliittista, taloudellista ja kulttuuritoimintaa vapaasti kaikilla alueilla.

Liittovaltion hallituksen tulee noudattaa oikeuden mukaista politiikkaa, joka turvaa yhtä lailla molempien alueiden, molempien järjestelmien, eri puolueiden, ryhmittymien, luokkien ja piirien edut koko maassa painopisteen kallistumatta kummallekaan puolelle. Liittovaltion hallituksen kaiken politiikan lähtökohtana pitää olla suuren kansallisen yhtenäisyyden periaatteen ja sen kaiken politiikan tulee edesauttaa maan yhdenmukaista kehitystä ja hyvinvointia kansallisen yhtenäisyyden ja yhteistyön lujittamisen avulla.

Liittovaltion hallituksen ei pidä esittää kysymyksiä minkään sellaisen pohjoisessa tai etelässä toimivan järjestön tai yksityisen henkilön menneisyydestä, jotka toimivat yhdistetyn valtion kehittämiseksi, vaan lyödä kättä niiden kanssa. Se ei myöskään pidä sallia minkäänlaista poliittista painostusta tai vainoa.

3. KDLT:n tulee toteuttaa taloudellinen yhteistyö ja kanssakäyminen pohjoisen ja etelän välillä ja taata riippumattoman kansantalouden kehittäminen.

Maamme molemmissa osissa on runsaasti luonnonvaroja hyödynnettäväksi ja myös aikaisempina vuosina rakennettu taloudellinen perusta. Jos pohjoinen ja etelä kehittävät luonnon varoja yhteisesti ja käyttävät olemassa olevaa taloudellista perustaansa tehokkaasti yhteistyössä ja yhteistoiminnassa keskenään maan jälleenyhdistämisen toteuduttua, kansantaloutemme voi kehittyä nopeassa tahdissa ja kansamme voi elää yhtä hyvin kuin mikä muu kansa tahansa.

Pohjoisen ja etelän taloudellinen yhteistyö ja kanssakäyminen tulee toteuttaa siltä pohjalta, että tunnustetaan maan eri osien erilainen talousjärjestelmä ja yritysten erilainen taloudellinen toiminta. Liittovaltion hallituksen tulee tunnustaa valtiollinen, osuustoiminnallinen ja yksityinen omistus sekä henkilökohtainen omaisuus ja suojella niitä niin pohjoisessa kuin etelässäkin. Se ei saa rajoittaa eikä puuttua kapitalistien omaisuuteen eikä heidän liiketoimintaansa, jos nämä auttavat kehittämään kansantaloutta ja pidättäytyvät monopolistisesta ja komprador-toiminnasta.

Liittovaltion tulee huolehtia siitä, että pohjoinen ja etelä hyödyntävät yhdessä mineraali-, meri- ja muita luonnonvaroja, ja kehittää laajasti eteenpäin työnjakoa ja kauppaa yhteistyön ja toinen toisensa tarpeiden tyydyttämisen periaatteella samalla kun kaikkien tuotantoyksiköiden ja yritysten taloudellinen toiminta koordinoidaan eri luokkien ja piirien etujen mukaisesti. Olisi viisasta, jos pohjoisen ja etelän viranomaiset tai yritykset organisoisivat yhteisiä yhtiöitä, yhteisiä markkinoita ja muuta vastaavaa rationaalisesti.

Liittovaltion tulee kehittää pohjoisen ja etelän talous organisesti yhteen liittyväksi riippumattomaksi kansantaloudeksi maan kahden osan laajan yhteistyön ja kanssakäymisen avulla.

4. KDLT:n tulee toteuttaa pohjoisen ja etelän välinen kanssakäyminen ja vuorovaikutus tieteen, kulttuurin ja kasvatuksen alalla sekä taata maan tieteen ja teknologian sekä kansallisen kulttuurin, taiteen ja koulutuksen yhdenmukainen edistyminen.

Kansamme perinteet kansallisen kulttuurin alalla ovat pitkät ja upeat. Neuvokas ja lahjakas kansakuntamme on kehittänyt ihailtavasti tiedettä, teknologiaa, kulttuuria ja taiteita vanhoista ajoista lähtien. Vapautuksen jälkeen maamme pohjois- ja eteläosassa on kasvanut suuri joukko päteviä tiedemiehiä, tekniikan asiantuntijoita ja lahjakkaita kulttuurityöntekijöitä ja taiteilijoita. Jos he yhdistävät ponnistuksensa ja lahjansa kanssakäymisen ja yhteistyön avulla, maamme tiede ja teknologia sekä kansallinen kulttuuri ja taide tulevat kukoistamaan entistäkin komeammin.

Liittovaltion tulee huolehtia siitä, että pohjoisen ja etelän tiedemiehet ja tekniikan asiantuntijat tekevät yhteistä tutkimustyötä ja vaihtavat laajasti kokemuksia saavutuksistaan ja kokeistaan maamme tieteen ja teknologian kehittämiseksi nopeasti.

Liittovaltion tulee rohkaista aktiivisesti pohjoisen ja etelän taiteilijoiden ja urheilijoiden kanssakäymistä ja yhteistyötä sekä huolehtia siitä, että pohjoisen ja etelän tiedemiehet tutkivat yhdessä kansakuntamme kulttuuriperintöä ja huolehtivat siitä hyvin sekä tutkivat ja kehittävät kansakuntamme ainutlaatuista puhuttua ja kirjoitettua kieltä. Kansallinen kulttuurimme ja taiteemme on näin saatettava entistä täydempään kukkaan säilyttäen kansamme luonteen yhtenäisenä kansakuntana.

Koulutus on kansakunnan kohtalon kannalta ratkaisevan tärkeä asia. Liittovaltion hallituksen tulee kouluttaa runsaasti päteviä teknisiä asiantuntijoita ja kohottaa koko kansan sivistys- ja älyllistä tasoa

kehittämällä kansanomaista koulutusjärjestelmää ja antamalla kasvatustyölle aktiivisesti valtion ja yhteiskunnan tukea.

5. KDLT:n tulee avata uudelleen katkaistut liikenne- ja tietoliikenneyhteydet pohjoisen ja etelän välillä sekä taata liikenne- ja tietoliikenneyhteyksien vapaa hyväksikäyttö maan kaikissa osissa.

Liikenne ja tietoliikenne muodostavat maan verisuoni- ja hermojärjestelmän. Koska alue on jaettu kahtia ja liikenne- ja tietoliikenneyhteydet on katkaistu, kansamme ei voi nähdä toisella puolella asuvia perheenjäseniään ja sukulaisiaan tai kuulla heistä, vaikka etäisyydet eivät ole pitkiä. Tämä on traagista. Pohjoisen ja etelän välisten katkaistujen liikenne- ja tietoliikenneyhteyksien palauttaminen on ainoa tapa tehdä loppu kansallisesta tragediasta ja toteuttaa täysin poliittinen, taloudellinen ja kulttuurinen kanssakäyminen ja yhteistyö.

Liittovaltion tulee kunnostaa pohjoisen ja etelän yhdistävät rauta- ja maantiet ja avata laiva- ja lentokonepalvelut vapaan liikennöinnin toteuttamiseksi maitse, meritse ja ilmateitse vyöhykkeiden välillä. Lisäksi pitää ryhtyä toimenpiteisiin lennätin- ja puhelinpalvelujen luomiseksi ja rajoittamattoman postinkulun toteuttamiseksi pohjoisen ja etelän kaikkien alueiden kesken.

Liittovaltion hallituksen tulee huolehtia siitä, että pohjoinen ja etelä käyttävät liikenne-, posti- ja lennätinlaitteita yhdessä ja siirtyvät vähitellen niiden yhteiseen toimintaan, jotta koko maan liikenne- ja tietoliikennetoiminnat muuttuvat tulevaisuudessa yhtenäisiksi.

6. KDLT:n tulee huolehtia koko kansan, mukaan lukien työläiset, talonpojat ja muut työtätekevät, elintason vakaudesta ja edistää järjestelmällisesti heidän hyvinvointiaan.

Työtätekevien joukot ovat valtion ja yhteiskunnan isäntiä ja aineellisen rikkauden luojia. Vakaan elämän turvaamisen työtätekeville ja heidän hyvinvointinsa jatkuvan kohentamisen tulee olla kansaa palvelevan demokraattisen valtion tärkein toimintaperiaate, ja se on myös yhteiselle hallitukselle lankeava kansallinen velvollisuus.

Liittovaltion tulee asettaa kaikessa toiminnassaan etusijalle työ, joka tähtää kaikkia yhteiskuntakerroksia edustavien ihmisten kuten työläisten, talonpoikien ja yhteiskunnan muiden työtätekevien ryhmien elämän vakiinnuttamiseen ja heidän hyvinvointinsa edistämiseen. Sen tulee tarjota kunnollinen elämä kaikille työtätekeville huolehtimalla ravinnon, vaatetuksen ja asumisen kysymysten järjestelystä ja kohottamalla köyhien elintaso keskiluokan tasolle.

Liittovaltion tulee löytää työtä kaikille työkykyisille, taata tarpeelliset edellytykset työtä ja lepoa varten sekä ottaa käyttöön työtätekeville vakaat elinolot takaava palkkajärjestelmä, hintapolitiikka ja oikeudenmukainen verotusjärjestelmä. On ryhdyttävä toimenpiteisiin silmälläpitäen sitä, että eri yritykset, pienet ja keskiuuret mukaan lukien, harjoittavat tuotannollista toimintaa normaalilla pohjalla ja takaavat työtätekevien elinolot. Erityisesti valtion tulee tukea aktiivisesti köyhien talonpoikien ja kalastajien, pienkauppiain ja käsityöläisten toimeentuloa.

Liittovaltion tulee kiinnittää syvällisesti huomiota työtätekevien kouluttamiseen ja heidän terveytensä edistämiseen sekä ryhtyä tässä asiassa tarpeellisiin toimenpiteisiin niin että koulutus ja terveydenhuolto ovat kaikkien ulottuvilla työläiset ja niiden perheenjäsenet mukaan lukien.

7. KDLT:n tulee poistaa pohjoisen ja etelän välinen konfrontaatio, organisoida yhdistetty kansallinen armeija ja puolustaa kansakuntaa ulkopuolista maahantunkeutumista vastaan.

Valtavien asevoimien sotilaallinen konfrontaatio pohjoisen ja etelän välillä antaa aihetta molemminpuoliselle väärinymmärrykselle, epäluottamukselle ja epäsovulle ja uhkaa rauhaa.

Liittovaltion tulee supistaa molempien osapuolten sotavoimat 100 000 - 150 000 mieheen pohjoisen ja etelän välisen sotilaallisen konfrontaation lopettamiseksi ja veljesriidan lopettamiseksi ainiaaksi. Samanaikaisesti on välttämätöntä poistaa pohjoisen ja etelän välissä oleva sotilaallinen demarkaatiolinja, purkaa kaikki sen läheisyydessä olevat sotilaalliset rakennelmat, hajottaa molempien puolien miliisijärjestöt ja kieltää siviileille annettava sotilaskoulutus.

Liittovaltion tulee sulauttaa toisiinsa Korean kansanarmeija ja EteläKorean "kansallinen armeija" ja muodostaa yksi yhtenäinen kansallinen armeija. Yhdistetyn kansallisen armeijan tulee molemmista puolista, sekä pohjoisesta että etelästä riippumattomana yhtenäisen valtion kansallisena armeijana suorittaa kansallisen puolustuksen velvollisuus liittovaltion hallituksen yhdistetyn johdon alaisuudessa. Yhdistetyn kansallisen armeijan ylläpidosta aiheutuvat kustannukset tulee jakaa yhteisesti pohjoisen ja etelän kannettavaksi.

8. KDLT:n tulee puolustaa ja suojella kaikkien ulkokorealaisten oikeuksia ja etuja.

Suuri joukko korealaisia maanmiehiämme asuu tänä päivänä ulkomailla. Heidän isänmaanaan KDLT:n tulee ottaa vastuulleen ja velvollisuudekseen heidän kansallisten oikeuksiensa ja etujensa puolustaminen ja suojeleminen.

KDLT:n tulee ponnistella voimakkaasti sen puolesta, että kaikki ulkomailla asuvat korealaiset voivat nauttia kansainvälisesti hyväksytyistä oikeuksista ja vapauksista, ja tukea ja kannustaa heitä voimakkaasti heidän taistelussaan demokraattisten kansallisten oikeuksien puolesta.

Liittovaltion hallituksen tulee taata kaikille ulkomailla asuville maanmiehille oikeus matkustaa vapaasti kotimaahan tai palata kotiin ja elää vapaana itse valitsemissaan paikoissa.

9. KDLT:n tulee hoitaa asianmukaisesti pohjoisen ja etelän ennen jälleen yhdistymistä solmimat ulkomaansuhteet ja koordinoita yhtenäisesti molempien alueellisten hallitusten ulkopoliittista toimintaa.

Ainoastaan silloin kun pohjoisen ja etelän ennen kansallisen jälleenyhdistämisen toteuttamista solmimat ulkomaansuhteet hoidetaan oikealla tavalla, on mahdollista taata riittävästi koko kansakunnan edut ja molempien vyöhykkeiden edut yhtenäisen valtion puitteissa ja mahdollistaa se, että liittovaltio kehittää ystävällisiä suhteita maailman eri maiden kanssa yhdenvertaisuuden perustalta. Edelleen, ottaen huomioon sen tosiasian että pohjoinen ja etelä pitävät vielä jälleenyhdistämisen jälkeenkin yllä erillisiä ulkomaansuhteita rajoitetussa mitassa liittovaltion hallituksen täytyy koordinoita molempien aluehallitusten ulkopoliittista toimintaa asianmukaisesti ja yhtenäisesti.

KDLT:n tulee mitätöidä kaikki sellaiset toisten maiden kanssa solmitut sopimukset ja sitoumukset, jotka eivät ole sopusoinnussa kansallisen yhtenäisyyden kanssa. Näitä ovat muun muassa pohjoisen ja etelän erikseen ennen jälleenyhdistämistä solmimat sotilaalliset sopimukset. Pohjoisen ja etelän ennen jälleenyhdistämistä solmimat ulkomaansuhteet, erityisesti taloudelliset suhteet, jotka eivät ole kansakunnan yhteisten etujen vastaisia, tulee säilyttää edelleen.

Liittovaltion tulee sallia pohjoisen ja etelän taloudellinen yhteistoiminta toisten maiden kanssa yhteiskuntajärjestelmistä riippumatta. Liittovaltion tulee huolehtia siitä, että toisten maiden Etelä-Koreaan ennen jälleenyhdistämistä investoimaan pääomaan ei kosketa ja että nämä saavat edelleen osinkonsa.

KDLT:n tulee sallia maan molempien osien hallitusten solmia kahdenvälisiä suhteita toisten maiden kanssa. Liittovaltion täytyy koordinoita asianmukaisesti pohjoisen ja etelän ulkomaansuhteita jotta voidaan taata se, että aluehallitusten ulkopoliittinen toiminta pysyy tasapainossa.

10. KDLT:n tulee koko kansakuntaa edustavana yhteisenä valtiona kehittää ystävällisiä suhteita maailman kaikkien maiden kanssa ja harjoittaa rauhanomaista ulkopoliitiikkaa.

KDLT:n tulee olla koko korealaisen kansakunnan ainoa edustaja ulkomaansuhteissa. Liittovaltion tulee edustaa koko korealaista kansakuntaa Yhdistyneissä Kansakunnissa ja muissa kansainvälisissä järjestöissä ja sen tulee lähettää yhteinen valtuuskunta kaikkiin kansainvälisiin tehtäviin, joissa koko kansakunnan tulee olla edustettuna.

KDLT:n tulee pitää tiukasti kiinni puolueettomasta linjasta, noudattaa sitoutumattomuuden politiikkaa ja kehittää ystävällisiä suhteita kaikkien kansakuntien kanssa riippumattomuuden, toisten sisäisiin asioihin sekaantumattomuuden, yhdenvertaisuuden, keskinäisen hyödyn ja rauhanomaisen rinnakkainolon periaatteita noudattaen. Sen tulee kehittää aktiivisesti hyviä naapuruussuhteita erityisesti lähinaapureidensa kanssa.

KDLT:n tulee olla rauhaa rakastava kansakunta ja harjoittaa rauhanomaista ulkopoliittikkaa. Yhtenäinen Korea ei uhkaa aggressiolla naapurivaltioita eikä mitään muitakaan maailman maita eikä osallistu osapuolena tai yhteistoiminnassa jonkun toisen maan kanssa mihinkään kansainväliseen aggressiotoimintaan. Liittovaltion tulee muodostaa Korean niemimaasta pysyvä rauhanvyöhyke ja ydinaseeton vyöhyke. Tämän päämäärän saavuttamiseksi sen tulee kieltää ulkomaisten joukkojen läsnäolo ja ulkomaisten sotilastukikohtien perustaminen alueellamme sekä kieltää ydinaseiden tuotanto, maahantuonti ja käyttö.

KDLT:n kymmenen kohdan ohjelma heijastelee tarkasti koko korealaisen kansakunnan yhteisiä toiveita ja vaatimuksia ja viitoittaa tien yhdistetylle Korealle.

Puolueemme esittämä kansallisen jälleenyhdistämisen suunnitelma ja yhdistetyn valtion kymmenkohtainen poliittinen ohjelma tulevat saamaan taakseen koko Korean kansan aktiivisen tuen ja hyväksymisen ja koko maailma tulee ottamaan ne vastaan lämpimästi.

Puolueemme pyrkii kaikin voimin toteuttamaan uutta kansallisen jälleenyhdistämissuunnitelmaa niin pian kuin mahdollista ja tekemään siten totta 50 miljoonan veljemme hartaasta toiveesta saada elää onnellisina yhdistetyssä kotimaassa.

Liittotasavallan perustamiseksi ja kansallisen jälleenyhdistämisen toteuttamiseksi puolueemme ehdottamalla tavalla kaikkien korealaisten tulee niin pohjoisessa ja etelässä kuin ulkomaillakin liittyä lujasti yhteen ja muodostaa suuri kansallinen yhteisrintama kansallisen jälleenyhdistämisen lipun alla riippumatta ideologioiden, yhteiskuntajärjestelmien, puoluekantojen ja poliittisten näkemysten eroista.

Maan riippumattamaan ja rauhanomaiseen jälleenyhdistämiseen pyrkivien puolueemme ja kansamme edessä on edelleen paljon vaikeuksia ja esteitä. Mutta me teemme kaikkemme sysätäksemme ne syrjään ja toteuttaaksemme lopultakin kansallisen jälleenyhdistämisen historiallisen asian koko kansakunnan yhteisin voimin.

Kun KDLT on perustettu ja maa on jälleenyhdistetty koko kansakunnan yhtenäisyyden ja pohjoisen ja etelän yhteistoiminnan tuloksena maamme nousee kansainväliselle näyttämölle arvokkaana ja arvovaltaisena, riippumattomana ja itsenäisenä valtiona, jonka asukasmäärä on 50 miljoonaa, jolla on loistava kansallinen kulttuuri ja voimakas kansallinen talous, ja kolmentuhannen ri'n suuruiseen maahamme rakennetaan ikuisesti kukoistava kansan paratiisi.